Ч. 280. (451). Львів, Четвер дня 16. падолиста 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В зайнятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

еклямаціїю вільні від почтової оплати. Рукопис приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся бтіні важнійші застережені. — „Українське Слово“ продаькиють всї іра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Відбудова Польщі і мир.

Провідник німецької поступової партії посол Паєр виголосив в центральному виділї партії промову, в якій застановляв ся між иньшими над столїтною ситуацією, викликаною відбудовою Польщі, кажучи, що нема основ побоювати ся, щоби відбудоване Польщі стануло на перешкодї евентуальному сепаратному мирови в Росії. Польща не поверне до Росії і буде самостійна, Бельґія не буде вже орудєм анґлійської полїтики, через що в великій мірі ослаблюєть ся можливість нових европейських воєн. Відступленєм від своєї анексійної полїтики промостила Німеччина шмат дороги до тривалого мира.

Бої о Бережани.

Воєнний справоздавець „Neues Wiener Journal“ Карло ґраф Скапінеллї пише з боєвої східної лінії під датою 7. падолиста:

До головної діяльности останних двох місяців, яка припала одному ц. к. корпусови в злуцї з південною німецькою армією, належать рішаючі оборонні бої, які ведуть ся о подільське місто Бережани над Золотою Липою.

Від карпатської зими 1914/15 р. зріс ся сей хоробрий, уроджений до невигод корпус, зложений з військ усїх народностий, з німецькою південною армією. Тяжкі часи і днї побід подїляли тут німецькі і австро угорські корпуси. Протягом російської офензиви була південна армія примушена подати ся аж до Стрипи. Сю лінію держала вона аж до серпневих днів, мимо численних наступів, поки не прийшов приказ єще подати ся. Поволи, бо добровільно і пляново займали наші війська становища над Золотою Липою. Тут припала між иньшими тому другому зелїзному корпусови, корпусови Гофмана, якого настрій нам відомий, задача, держати відтинок Бережан, так як місто уявляє собою важну точку перехрестя богатьох шляхів.

Бої, що почали ся, були тяжкі і кріваві, але випробуваний в бою корпус не подавав ся, поки не ослабла офензивна сила Москалїв. Тут від мужа до мужа вистроєно останну лінію, на якій зломав ся похід Москалїв на Львів. Головні бої проминули уже більше, як місяць тому. Намаганя Москалїв звертали ся головним чином на гостинець, що веде з Литятина до

КНУТ ГАМСУН.

Поміж звірятами.

(Кінець).

Зимою, не один пес пробіг мимо нашого двора. Ми знали усїх собак в далекій околицї; та часами могли забігати собаки, яких ми не знали, таку просторонь вони перебігли; а тодї вони бували зовсїм вичерпані. Коли ми крикнули на них, то вони ставали і клали ся на землю. В шпихлїрі, до якого ми мали доступ, був тільки білий хлїб і селедцї. Нї разу не могли ми узяти відтіля більшої скількости, щоб того не помічено; але в нас була дивна мама, що часто повертала ся назад і вдавала, наче вона щось забула, коли ми шниряли по шпихлїрі. Білий хлїб і селедцї їли ми нераз нишком поза обідною порою, білим хлїбом і селедцями виратували ми не одного з далека захожого пса. Наче ті сїчкарнї їли вони те все, а відтак холодили спрагу снїгом. З далеко більшою веселістю бігли вони відтак далї своїм шляхом.

Одної зимової днини, коли ми з Іванком виїхали до лїса по дрова, зустріли ми рена. Се була велика ланя. Певно собаки виполошили її з леговища і вона заблудила. Снїг був високий і коли вона налякана нашим возом відскочила, то могла зробити ледви кілька кроків. Іванко думав, що вона бідна через те. Ми повернули коня, щоб поїхати до дому і привезти білого хлїба і оселедців. Дивним дивом вона зїла одно і друге і зовсїм нас не лякала ся. Коли ми їхали до лїса, вона бігла за нами, коли ми набирали дрова, вона стояла біля нас, а коли ми вертали до дому, вона нас теж не кинула. Але в дома вона не позволила себе погладити нікому з дорослих, била передними ногами. Тимчасом настала ніч і на дворі потиснув мороз; по боротьбі з батьком нам позволено вкінци замкнути ланю в стайнї і дати їй їсти. Але ранком вона не хотїла іти геть. Противно, вона лишила ся день, другий і коштувала нас дорого; повідомлено війта. Оголошено про неї в церкві, але нїхто не зголошував ся. Почала ся говірка, щоб злїцитувати ланю; але хто зможе в нашому вбогому селї купити таке велике звіря. Кінець кінцем треба було її почвертувати, треба було убити ланю. Цїлими днями не робили ми нїчого поза тим, що носили її їсти. Вона їла радо білий хлїб; гречки їй не давали. Натомісць вона любила жувати замерзле бурачинє, якого ми, на щастє, мали богато, до тогож я з Іванком, нишком доїли одну з коров і носили ланї молоко; але сего вона не хотїла за те сама давала трохи молока. Поза тим вона була така дразлива і недобра для дорослих, що тільки нас дїтий припускала до себе; часами скидувала нам шапки з голов і обнюхувала наше волося. Може вона думала, що ми щось в родї гарних телят.

В тім, одної днини, прийшов сусїд, що мав її заколоти. Але був се дурак в тій матерії і встромив ніж не туди, де слїд, не знав відповідного місця і поцїлив в кість; ланя вирвала ся нам всїм і з ножем в хребтї поскакала долї дорогою.

„Побачиш, з того нїчого не буде“, говорив Іванко до мене „ланя знатиме вже собі порадити“.

Порішили застрілити ланю.

„І з того нїчого не вийде“ сказав Іванко. І ми узяли ся за руки і ревли з одушевленя, що з усього того нїчого не вийде для нашої ланї.

Повідомлено стрільця. В нього була стара рушниця на шріт, яку він почав перше всього відморожувати над огнем. Відтак узяв ся до набиваня. Не знаю, чи в нього було за мало шроту, але він нарубав цїлу масу цьвяхів і тим набив рушницю. Відтак кинув шепотом кілька слів на огонь; може були се чари, чи що се могло бути, але він обернув ся, бурмочучи, зі скривленим обличем.

Прочутє чогось темного і незвичайного наповнило нас обох. Бути таким стрільцем, таким нїяким ремісником, а якимсь мрійником; якась містика лягла в основу його дїла.

Ми звернули увагу знова на ланю. Вона була уперта і недобра до неможливости і не хотїла вже більше прийти на подвіря, ми мусїли дерти ся за нею на горбок.

Стрілець прикладає рушницю до ока, міряє цїлу вічність і врешті потягає за язичок.

Ренова ланя напевно велика звірина, алеж і найбільша звірина попаде в такий рух, коли її цїлий набій шроту і цьвяхів пройде крізь мозок. Одну мить стояла ланя мов приголомшена, наче наслухувала чогось страшного в

Бережан. Прийшли вивінувані усіми технічними средствами модерної війни, але се не помогло нічого. О склони Лисоні, що панує безпосередно над Бережанами, вели ся пізнійше кріваві змаганя. Горбок, що на добрих сто метрів підіймаєть ся над містом, опинив ся на часок в московських руках, але наші війська скинули їх з нього і задержали горбок.

Те, що місто Бережани втягнено в круг громової, палаючої боротьби, зрозуміле само собою. Воно терпіло усе наново, одержувало все нові рани, падали нові криші, вискакували вікна і як в час російської інвазії, якої рани до нині не погоїлись, так і тепер місто творить жертву ворожої люти.

І нині, коли я там був, тріскотіло з усіх боків, розсипали ся доми, криші підлітали в гору. Але населенє привикло до того, стало фаталістом і зносить майже з легковаженєм страхітя війни, які вже добре знає.

Але все те вже лагідні добрі часи. Від коли Лисоня опинила ся в наших руках, наступив в тому відтинку до певної міри спокій. Старинне українське місто віддихає помимо щоденного острілюваня. Треба завдячувати хороброму корпусови Гофмана те, що тут відбито сім російських дивізій.

Світова війна.

Додаткове звідомленє німецького ґенерального штабу.

З д. 14. падолиста.

На західнім фронті:

Фронт військ князя Рупрехта:

По обох берегах потока Анкр розіграли ся вчера завзяті бої. Підготовані осередним огнем армат великого калібру, послідували сильні анґлійські наступи на наші становища в закутку, що виступає вперід в південно-західному напрямі, підчас яких вдало ся противникови серед значних втрат відіпхнути нас з Бомон Гаміль і Сан Пер Девіон на приготоване становище. Витривалий опір спричинив значні втрати і для нас. На других, обнятих наступом місцях, від Гебітерн аж до Ґодокур, денебудь тільки вдерли ся, викинула їх наша піхота. Французькі наступи на відтинок Селї – Селїцель не вдали ся.

Фронт пруського наслїдника престола:

На східному березї Мози була вечером оживлена діяльність артилерії. Відперто стежні наступи Французів на наші становища в Гардомон.

Добича в Констанці.

КОЛЬОНІЯ. „Koelnische Volkszeitung“ доносить зі Софії: В Констанці здобуто 30.000 тон нафти, 27.000 бензини, 17.000 тон ропи, великі засоби збіжа, цукру і кави, що були призначені на кількамісячне заосмотренє румунської армії і населеня.

Недостача вугля у Франції.

БЕРН. „Journal“ доносить, що одно з більших електричних заведень Парижа перестало в ночі з суботи на неділю достарчувати електричної струї, в наслідок чого декілька фабрик перервало роботу. Одинокою причиною тої зупинки була недостача вугля.

Відповідь Норвеґії.

БЕРЛІН „Localanzeiger“ доносить, що відповідь Норвеґії видержана в згідливому тоні. Вона не дає стільки позитивного, щоби можна вважати її вдоволяючою, але устні уваги, долучені до ноти норвежським послом, є того рода, що можливість порозуміня з Норвеґією не є виключена.

ВІДЕНЬ. З Копенгаґи доносять: „Berlingske Tidende“ думає на основі жерел з Християнії, що німецько-норвежський конфлікт нота не полагоджує.

Події на морі.

В ночі з 13. на 14. с. м. одна з наших ескадр водолетів з успіхом обкинула запальними і вибуховими бомбами військові обєкти в Добердо і вороже оборонне поле в Белінія. Поцілено кілька ганґарів і викликано велику пожежу. Помимо нагального острілюваня усі самолети вернули неушкоджені.

Болгарське звідомленє.

З дня 14. падолиста.

Македонський фронт: На південь від озера Малік заатакували наші відділи висунені наперід слабі французькі відділи і відкинули їх в напрямі Коріци. Поміж озером Преспа а зелїзницею Монастир-Ляріне оживлений огонь артилерії. На фронті Кеналї-Польоґ не вдали ся усі ворожі наступи, при чому ворог поніс тяжкі втрати. Ворог поновив наступи в ночі з 13. на 14. падолиста, але його знова відкинено. В долині Вардару у підніжа Белясіца-Пляніна і в долині Струми слабий огонь артилерії, а місцями слабі сутички передових відділів.

Румунський фронт: Австро-угорські монітори підпоможені огнем надбережних батерій привели до нашого берега з Ґіурґіу сім кораблів, з того 5 з набором. В Добруджі наближили ся висунені вперід ворожі відділи до наших становищ. Не зайшло нічого важного.

НОВИНКИ.

— **Вістка від Ексц. Митрополита Шептицького.** О. Іван Ковальський, парох Липовець, отримав картку: Курск 9. VII. с. с. 1916. Дорогий Отче! Сердечно дякую за картку з 26. V. Попередно дістав був 2, та на обі відписав. Цінні даєте відомости, так мало їх маємо. Тішу ся, що Ви уже в Липівцях. Щасть Боже і най Бог Вам і всім сусідам і людям благословить. Довше не пишу, скорше доходить. Щирий привіт. Я здоров. О. О. в Уневі поклін і привіт. Від о. Бонна маю добрі відомости.

† Андрей.

— **Оживленє парляменту.** Палата панів, що бажає скликаня парляменту, займаєть ся ухвалами німецького народного Союза і християнсько-суспільної партії в справі скликаня парляменту. Члени палати панів думають, що перед тим послідують нові іменованя нових членів палати, яка з 67 членів втратила через смерть 24 членів. З огляду на те, що справа нових виборів до парляменту, які припадають на 1917 р. являєть ся тяжкою до переведеня, президент міністрів випрацює проєкт закона, силою якого продовжить ся правосильність теперішних послів на протяг еще двох літ.

— **Інтересна статистика.** Нам пишуть: Німецький парлямент, як доносить „Reichspost“ в ч. 518, порішив на засіданю з 4 с. м. перевести статистичні досліди у всіх военних урядах держави в сих напрямах: кілько осіб є занятих в дотичнім уряді, що они роблять, яку побирають платню і якого вони віроісповіданя.

Приводом до сего зарядженя були численні жалоби, які впливали до міністерства війни, що дуже велике число мущин жидівського віроісповіданя, обовязаних до військової служби, звільнюєсь від неї і служить по всіляких военних урядах поза фронтом, що потвердив виразно член парляменту, полковник von Wrisberg.

Дотичне рішенє парляменту запало всіми голосами проти голосів вільнодумних і соціялістів, в імени котрих говорили: соціяліст Гайне і жидівський поступовець Др. Гаас.

Редакція Reichspost замічає від себе, що тому, що невдоволенє згаданих двох партій з зарядженя такої статистики є безосновне, населенє має право знати правду, а впрочім сконстатованє правди лежить також в інтересі тих одиниць жидівського віроісповіданя, які справді за вітчину терпіли, а може і житє віддали; нехай память їх остане чистою і світлою, щоби ніхто не мішав їх з другими, які на вітчині і на жертвах крови поробили інтереси.

Повинна бути прецінь ріжниця поміж героями і гандлярами.

о. В. Л.

— **Право голосованя жінок у Франції.** Як доносить „Neue Züricher Zeitung“, радитиме французький парлямент над проєктом закона, який би надавав жінкам право голосованя. Після того закону, кождий французький горожанин без ріжниці стану і пола мав би право голосованя. Замужні жінки голосують посередством свого чоловіка.

— **Грецька часопись в Німеччині.** З приводу побуту грецьких військ в Ґерліц, впала тамошна німецька часопись „Görlitzer Nachrichten“ на помисл видаваня грецької часописі „Неа той Ґерліц“ (Ґерліцькі новинки). Та часопись друкована ціла по грецьки і грецькими черенками приносить военні вістки, статі і причинки, писані грецькими жовнірами і офіцирами, що перебувають в Ґерліц. Є навіть грецькі оголошеня, в яких анонсують ся місцеві склепи. Читаємо там, як поручає свої маґазини, „меґістос емпорікос ойкос“ (найбільший торговельний дім) та „неай кінематоґрафікай тайнай“ (нові кінематоґрафічні знимки), які можна оглядати „гекастен гесперен“ (кождого вечера) і т. д.

Будь що будь Ґерліцька грецька часопись належите-ме до тих особливостий, за які колись розбивати-муть собі голови бібліоґрафи.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 16. падолиста 1916.

Нині: 16. падолиста гр.-кат. Акепсини, римо-кат. Отмара оп.

Завтра: 17. падолиста гр.-кат. Иоанника, римо-кат. Сальомеї,

○ Український краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові подає до відомости: Правительство стануло на тім становиску, що евакуованим, поселеним в Галичині належить ся така сама підмога, як збігцям поселеним поза Галичиною. Просить ся проте Комітетів і всіх, котрим добро нашого народу лежить на серцю, щоби як найскорше надсилали на руки українського краєвого Комітету помочи для виселенців у Львові, ул. Бляхарська 9 поіменні викази евакуованих, поселених в Галичині при докладнім поданю їх віку, місцевости, з якої зістали виселені і часу, в котрім виселенє наступило.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 15. падолиста 1916.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

В північній Волощині продовжувано боротьбу з успіхом далї. Румуни полишили 23 офіцирів, 1.800 жовнярів і 4 армати в наших руках. В східній надграничній области і в за-

---

своїй голові, відтак упала на коліна і покотила ся на бік. Ми бачили, як щось сіре заворохнуло ся кілька разів і врешті зівсім заспокоїло ся.

Так прийшла смерть на ланю.

Я написав вірш. Він був довгий, але я тямлю тільки одну стрічку:

„Скінчив ся твій голод, недоля і горе,
В могилї спочила ти тиха сумна,
До неба ти линеш між ангельські хори,
Тобі дадуть манни у небі й вина.“

Відтак мушу згадати шкодунів поміж птахами, я думаю про тих, що весною цілими гурмами обсідають засіяні поля, особливож дикі гуси, воробці і кури.

Обовязком дітий було зганяти сю голоту з піль, але що був се дійсно тяжкий уряд, що перешкаджав нам не в одній гарній забаві, то сї шкодуни викликали в нас ненависть до них. Коштувати тієї ненависти доводило ся перше всього нашим куркам: супроти них ми нераз поводились зовсім жорстоко. Коли ходило о се, щоб цїляти в них камінюками і патиками, то ми були в тому справжними артистами так, що вони ледви з житєм тікали відтіля і кричали; тоді старі в хаті стукали в шибку, аби втишити нашу жадобу крови. Одного року позичено Іванкови рушницю, якою міг він се і те застрілити. Він став запаленим мисливим; але в лісї стріляв він постійно зле; але як зачав він стріляти кури, які зовсім спокійно заховували ся, то йому дуже щастило. Але тим самим були почислені дні його рушниці.

сніжених Лісистих Карпатах ніяких важних подій.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Нічого нового.

На італійськім фронті.

Положенє незмінене. На схід від Ґерц заняли наші війська один ворожий рів, полонили 6 офіцирів і 175 жовнярів, та здобули 7 скорострілів.

На півд.-східнім фронті.

Нічого нового.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

На морі.

В ранішних годинах 14. с. м. обкинула ескадра наших літаків ворожі становища в Ронкі, Веменіян і Добердо з великим успіхом. Прогнано одну ворожу ескадру літаків.

Команда фльоти.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На східному березі Нараївки звертали ся проти здобутих нами становищ на захід хутора Краснолїся поступаючі наступи Москалів які усі відбито на одному місци протинаступом.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

На східному фронті Семигороду панує тільки слаба діяльність армат. В успішних для нас боях в лісистих горах здовж гостинця, що веде на Волощину втратили Румуни 23 офіцирів і 1800 людий та 4 армати і кілька скорострілів.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

Ніякої зміни положеня.

Наші літаки обкинули твердиню Букарешт бомбами.

Фронт македонський:

Проти сильних наступів Французів в долині Монастиру тримали ся непохитно болгарські війська, між ними Балканський полк Його Маєстату Цісаря. В луці Черни вдало ся ворогови заняти кілька горбків. Щоб оминути окриленя наша оборонна лінія подала ся тим в зад.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Всїх наук лїкарських

Д-р Сильвестер Дрималик

ординуючий лїкар „Народної лїчниці“ і Захисту для воєнних сиріт у Львові.

Мешкає при улици Сикстуській ч. 50. партер.

Хорих принимає щоденно від 10—12 перед пол. і від 3—5 по полудни.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби з кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує за даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Адвокат краєвий

Др. Степан Баран

Львів, Ринок Ю. І. поверх, (вхід з ґалерії).

Полагоджує справи цивільні і карні, справи причинкові, військові, вносить представленя до повітових комісій причинкових і жалоби до ц. к. адміністраційного трибуналу у Відни.

АДВОКАТ

Др. Ізидор Голубович

перенїс канцелярію з Тернополя і веде її у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Оголошеня.

Пошукую своєї сестри Теклї Шиманської зі Слободи Золотої, пов. Бережани, як також братів Василя Пасіку, учителя з Могильниці і Івана Пасіку, укр. богослова у Львові. Адр. моя: Iwan Pasika, Gefr. der k. k. 2/22 Ldst. Ers. Komp. in Freiberg — Mähren Offiziersmesse.

Хтоб знав, де находить ся Катерина Коржак з Дубовець пов. Станиславів, зволить ласкаво донести на адресу: Петро Кирдяк з Юсиптич, п. Гельзендорф — Комарів ad Стрий. 1—2

Глядаю батька мого Василя Будного з Вербова к. Підгайців. — Корнель Будний, Leutnant k. u. k. Inft. Rgt. Feldpost 110. 1—2

Нещасливій моїй родині, нещасливим моїм парохіянам і знакомим доношу, що опинив ся я на скитальстві у бараковім шпитали в Ґмінді.

Іван Попель, парох Довгополя на Буковині.

Лука Мулявка, Etappen — Magazin. Feldpost 214, просить о подане місця побуту своєї жени Серафіни Мулявка або Федька Бордуна з Грималівки пов. Броди.

Флиста Олекса з села Цеброва к. Тернополя в Галичині пошукує своєї жени Анастазії з дому Зварич, котра утїкла в 1915 р. з району поля битви до Австрії. Олекса Флиста военно - полонений в Бусуруглані, ґуб. Самарська — Росія.

Опаски на пропуклини пупця, живота і пахвини. Опаски черевні для пань. Цінники даром. М. Л. Поллячек, Самбір 25. 3—6

Книгарня Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові глядає помічника або помічниці з гарним, читким письмом і знанєм української, німецької і польської мови.

Купуйте

український ілюстрований

::: КАЛЄНДАР :::

для українських еміґрантів жовнїрів і селян на звичайний рік

1917

який видає „Український Жіночий Кружок“ в Ґмінді, і коштує лише 70 с вже з пересилкою. Виключно за попереднім надісланєм гроший висилаєть ся:

10	примірників	6·50 К
20	„	13·— „
50	„	30·— „
100	„	55·— „

Замовляти висилаючи гроші наперед на адресу: Ольга Бачинська, K. k. Barackenlager — Gmünd, N. Ö.

!! Найдешевший український календар !!

Около 160 стор. друку, поверх 20 ілюстраций. 1—30

Календарець на 1917 р. „РУСАЛКА“

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“

:: Ціна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.) ::

10	штук з почт. оплатою	К 3·—
25	„ „ „ „	7·20
50	„ „ „ „	13.50
100	„ „ „ „	25·00

Від 25—100 шт. поручено (рекомандовано)

Печатаєть ся відривний денний :: :: календар на 1917 р. :: ::

Замовленя приймає:

А. ОКПИШ, Львів, Ринок число 36.

За готівку з горе, бо за побранєм почта не приймає.

Руська Щадниця

в Перемишлї

вулиця Косцюшки ч. 3.

Принимає і виплачує щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опроцентовує їх на $4^1/_2$% починаючи вже від слїдуючого дня по дни зложення аж до послїдного дня перед днем відобраня.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадници“ можна складати особисто в касї товариства, почтовими переказами, грошевими листами, чеками почтової Щадниці, які Дирекция Щадниці на жаданє безплатно достарчає, і в філїях банку австро-угорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизацийними ратами на протяг лїт 10—45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, и на есконт векслїв. Справи позичок полагоджуєсь можливо скоро.

Всяких інформаций і друків уділяє канцелярия „Руської Щадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, І. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. кромі неділь і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішних справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишли надають ся до льокаций пупілярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ пупілярну обезпечу 5

Ілюстрований

КАЛЄНДАР „Просвіти“

на 1917 рік

вже на укінченю.

Обіймає 20 аркушів друку великого формату і 140 ілюстрацій (з того великих на цілу сторону 7) відбитих на гарнім білім папери. Містить крім календарної части — термінар, найновійші приписи що до стемплїв і належитостий, нові стемплеві скалї, нову почтову тарифу і т. п. та пребогату часть лїтературно-наукову і публїцистичну.

Всї статї в сїй послїдній части — оригінальні і актуальні.

Взяли в нїй участь отсї Впов. автори: Радн. Дв. Барвінський Олександер, Бабюк Андрій, Балицький Андрій, Бобинський Василь, Др. Гординський Ярослав, Денисенко М., Дорошенко Володимир, Заклинський Ростислав, Зарічний Семен, Кабаровська Северина, Кобринська з Озаркевичів Наталія, Др. Крипякевич Іван, Купчинський Роман, Коренець Денис, Лепкий Богдан, Др. Лозинський Михайло, Лотоцький Антін, Луцкевич Марко, О. Лежогубський Теодозий, Лежогубська Дарія, Др. Назарук Осип, Др. Пеленський Иосиф, Радзикевич Володимир, Др. Секела Роман, проф. др. Студинський Кирило, Темницький Володимир, Др. Трильовский Кирило, Тарасевичівна Анна, Ткачук Іван, Угрин-Безгрішний Никола, Др. Чайківський Андрій, Чепига Іван, Шкрумеляк Юра і инші.

Ціна 2 К 50 сот., для членів, що зложили вкладку за 1916 р. лише К 2·—. Висилає ся лише за готівку. На порто звичайне належить долучити 30 сот., рекомендоване 55 сот.

Замовленя і гроші приймає Канцелярія Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.

Хто скорше замовить і пришле гроші, дістане календар зараз по появі з друку.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL